

[Larsen-Ledet]

COM-reglerne tillægger USA, når der skal træffes konkrete afgørelser. I virkeligheden må varetøret ikke være en fristelse til at varetage specielle amerikanske handelsinteresser på bekostning af alliancepartnerernes interesser i stedet for de militærstrategiske hensyn, som var det oprindelige formål. Systemet giver indimellem anledning til mistanke om, at det er uvedkommende interesser hos amerikanske virksomheder, der varetages.

Et aktuelt eksempel kender vi jo, det har været fremme i debatten her nu i dag. Det er striden om telekablet fra Bornholm til Polen, hvor USA's veto var, i hvert fald set med danske øjne, aldeles ubegrundet og uforståeligt. Derfor glæder jeg mig over, at ministeren er parat til at undersøge, hvad der rent faktisk er sket på det område.

Det helt afgørende og det helt glædelige er imidlertid, at det sikkerhedspolitiske trusselsbillede, som var baggrunden for COCOM-reglerne, ikke længere eksisterer. Den kolde krigs uhyggelige kommunistiske spøgelse er væk. Et samlet overraskelsesangreb fra Warszawapagtens styrker er utænkeligt. Truslen mod Europa er i dag frem for noget økonomisk og økologisk, og derfor er det ikke økonomiske barrierer som COCOM-reglerne, der er brug for, men samarbejde om økonomi og miljø.

Hvis vi ønsker fordragelighed og optimisme i det europæiske hus, så må vi som naboer nu vise tillid og hjælpe hinanden, og vi må ikke bremse den positive udvikling, der er i Europa i øjeblikket. Derfor vil vi fra radikal side arbejde for at lempe og afvikle COCOM-reglerne.

Arne Melchior (CD):

Det opleves jo tit, når man er ordfører for det syvende parti i rækken, at en del af det, man har på hjerte, er blevet sagt af andre ordførere. Det er der ikke noget nyt i, og der er kun ét middel derimod: at se at blive lidt større og få nogle andre til at blive lidt mindre, så man kan komme lidt før i talerrækken.

Jeg skal gøre pinen kort, men dog oplyse, at jeg bl.a. har tænkt at komme ind på det samme som hr. Bjørn Elmquist, nemlig at henvise til en bestemt sætning i dagsordenen af 24. oktober 1989, som jo lagde retningslinien, hvor dagens dagsorden er en videreudvikling af et specifikt punkt.

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at industriministeren og regeringen vil arbejde i den retning, også på baggrund af dagsordenen af 24. oktober. Men derfor skal hr. Jens Thoft alligevel have anerkendelse, hvad jeg også var inde på tidligere i debatten, for at det er lykkedes ham at sammensætte en dagsorden med en enkelt skønhedsfejl, som har kunnet få denne brede tilslutning. Det synes jeg er ganske rart at konstatere.

I øvrigt kan CD fuldt ud anerkende den besvarelse, som industriministeren gav, og støtte os til den og bakke den op.

Jeg skal dog lige gøre den bemærkning, at hr. Svend Andersen vistnok ikke hørte helt så nøje efter, som jeg gjorde, idet hr. Svend Andersen fortolkede ministerens udtalelser sådan, at alle stater i COMECON i lige grad er omfattet af ministerens besvarelse, hvor ministeren faktisk foretog en distinktion med hensyn til Sovjetunionen. Også på det punkt er jeg mest enig med ministeren.

Efter alle solemærker at dømme skal der i næste uge på ny vælges en diktator i Moskva, som altså går over fra at være superstar til at blive superzar: en mand, der alene kan erklære krig. Jeg har lidt gåsehud over den situation, og jeg er da glad for, at regeringen er opmærksom på, at der kan være brug for differencieringer i den nuværende situation, og jeg er sikker på, at ministeren og regeringen vil være på vagt også fremover.

Turbulensen i udviklingen er enorm, og vi ved ikke, hvor vi står om nogle måneder eller bare et halvår, så jeg er da glad for, at dagsordenen her i dag ikke bare sluges rå. Vi kunne nemt ende som drengen, der kom hjem med en blodig tud og blev spurgt, hvad der var sket, og så sagde han, at han gik ind i en mur. Hvorfor gjorde du det? Du kunne da være gået udenom? Nej, min mor sagde, at jeg skulle gå lige ud!

Så enkelt er livet ikke, som tidligere sagt er det fuldt af paradokser, og i omvæltningstider er det nødvendigt at have skærpet opmærksomhed på, hvad der egentlig sker.

Så har jeg også tænkt at berøre et emne, som fru Annette Just var inde på. Da jeg hørte hr. Jens Thoft tale om, at hvis man havde afviklet nogle af disse restriktioner tidligere, ville regimerne være gået i opløsning på et tidligere tidspunkt, så kunne jeg ikke lade være at tænke på,